

محاسبه اوسط بارندگی ولایت پنجشیر با استفاده از جی آی اس

پوهندوی صدیق الله رشتین^{۱۶}

تقریظ دهنده: پوهاند عبدالغیاث صافی

مجله علمی-تحقیقی حوزه علوم
طبیعی پوهنتون کابل، ۲ (۴) ۱۴۰۰

چکیده

باران و برف از جمله عمده ترین نوع نزولات جوی يك محل بوده و در مجموع، باران یکی از مهم ترین متغیرهای تعیین کننده مقدار آب ورودی به سیستم های فرعی دوران هایدرولوژی می باشد. دریافت اوسط مقدار بارندگی در مناطق مختلف قسمت مهم حل مشکلات مختلف هایدرولوژیکی را دربر می گیرد. دیتاهای بارندگی دارای تنوع مکانی و زمانی خیلی زیاد بوده، بنابراین، دقیق نیست که فرض کنیم بارندگی نقطه بی نمایندگی از منطقه ی بزرگ تری اطراف آن می نماید. برای این که بارندگی نقطه بی با مساحت های بزرگ تر ربط داده شود، ضرورت به اوسط گیری های مختلف دارد. در این مقاله سعی شده تا مقدار اوسط بارندگی در چندین ستیشن برای ولایت پنجشیر به روش های تیسن پولیگان و خطوط همباران به کمک سیستم اطلاعات جغرافیایی دریافت گردد.

اصطلاحات کلیدی: اوسط بارندگی؛ ستیشن های بارندگی؛ تیسن پولیگان؛ خطوط همباران؛ سیستم اطلاعات جغرافیایی

Calculation of Mean Rainfall in Panjsher Province Using GIS

Asst. Prof. Sediqullah Reshteen

Abstract

Rain and snow are among the main types of precipitation in a place and in general, Rainfall is one of the most important variables determining the amount of water entering the subsystems of the hydrological cycle. The estimation of average rainfall in different regions is an important part of solving different hydrological problems. Precipitation data has varying temporal and spatial variations. It is inaccurate to assume that point precipitation represents a larger area around it. For point precipitation to be associated with larger areas, it is necessary to have different mean. Here, efforts have been made to obtain mean precipitation at several stations for Panjshir province through the Thiessen and Isohyetal method by using GIS.

Keywords: Mean Precipitation; Rain Gauges; Thiessen Polygon; Isohyetal; GIS

ارجاع

رشتین، صدیق الله. (۱۴۰۰). محاسبه اوسط بارندگی ولایت پنجشیر با استفاده از جی آی اس. مجله علمی-تحقیقی حوزه علوم طبیعی پوهنتون کابل، شماره ۲ (۴)، صص ۱۷۷ - ۱۹۲.

^{۱۶} استاد پوهنخی زمین شناسی، پوهنتون کابل

مقدمه

تغییرات عناصر اقلیمی، از عوامل خیلی مؤثر بالای منابع آب سطحی و زیرزمینی به حساب می‌آید. بارندگی به حیث عنصر خیلی تغییرپذیر و عامل اساسی در بیلانس آبی در هر زمان مورد توجه اقلیم‌شناسان و هایدرولوژیستان بوده، بنابراین، مطالعه تغییرات مکانی بارندگی به منظور ارزیابی منابع آب و پیش‌بینی حوادث طبیعی ناشی از بارندگی‌های رگ‌باری و شدید از اهمیت زیاد برخوردار می‌باشد. در هایدروولوژی و سایر رشته‌های مرتبط با آب، باران یکی از مهم‌ترین متغیرهای تعیین‌کننده مقدار آب ورودی به سیستم‌های فرعی دوران هایدروولوژی می‌باشد. از دیتا اندازه‌گیری بارندگی برای موضوعات مختلف در هواشناسی، هایدروولوژی، زراعت، تحقیقات آب و هوا، انرژی آبی و غیره رشته‌ها استفاده می‌گردد. موجودیت دیتاهای بارندگی برای پیش‌بینی‌های مربوط به متیورولوژی، مدیریت منابع آب، زراعت، توریسم، فعالیت‌های دریانوردی و در اکثر قسمت‌های دیگر امری ضروری پنداشته می‌شود. مقدار بارندگی در حوزه‌ی آب‌گیری معمولاً از روش انترپولیشن بارندگی نقطه‌یی که در ستیشن‌ها اندازه‌گیری می‌گردد، بدست می‌آید. در افغانستان خاصاً در مناطقی که دست‌رسی به آن‌ها بسیار دشوار است، به‌طور عموم شبکه‌ی پراکنده‌ی ستیشن‌های هواشناسی وجود دارد که توزیع مکانی بارندگی در این نوع ساحه نیز بیشتر پراکنده می‌باشد. اگر تعداد باران‌سنج‌ها کافی باشد، روش اوسط‌گیری حسابی بهتر مورد استفاده قرار می‌گیرد. اما تا اکنون هیچ سرنخ کمی برای کفایت این باران‌سنج‌ها ارائه نگردیده است؛ بهترین روش منطقی برای تخمین بارندگی حوزه‌ی آب‌گیر عبارت از روش خطوط همباران و روش تیسن پولیگان می‌باشد.

پیشینه‌ی تحقیق

منشأ انتقال رطوبت از سطوح آبی به طرف خشک‌ها و نزولات جوی بالای ابحار و خشک‌ها ابرها بوده، که باعث بارندگی‌های مختلف به سطح زمین می‌گردد (۱۶). تمام نزولات جوی که از اتمسفر به سطح زمین به اشکال گوناگون می‌رسد، بنام بارندگی یاد می‌گردد (۷). ترسبات اتمسفری به تمام انواع بارندگی اطلاق می‌شود که از اتمسفر به زمین رسیده، و در پروسه‌ی دوران آب در طبیعت نقش ایفا می‌نماید (۱۰). رطوبتی را که به صورت مایع و یا جامد از ابرها جدا می‌شود به سطح زمین می‌رسد بارش گویند (۳). بارش شامل بارندگی، بارش، برف و پروسه‌ی دیگری است که بر اثر آن آب به سطح زمین فرو می‌ریزد (۱۲). باران و برف از جمله عمده‌ترین نزولات جوی یک محل بوده و در مجموع، مقدار بارندگی با عوامل مختلف مانند عامل صعود، کاهش حرارت، موجودیت ابرها، هسته‌های تراکم و منبع رطوبت، بسته‌گی دارد (۲۳، ۲۶). بارندگی منبع اصلی آب در یک ساحه بوده، در حالی که تبخیر و تعرق تقریباً ۶۵ فیصد بارندگی را به اتمسفر بر می‌گرداند که بسته‌گی به

پوشش سطح زمین دارد (۳۸). کم بود بارش از مشخصه‌های نواحی خشک است، مقدار اوسط بارندگی با تغییرات بارندگی سالانه رابطه‌ی معکوس دارد (۱۴). در هایدرولوژی و سایر رشته‌های مرتبط با آب، باران یکی از مهم‌ترین متغیرهای تعیین‌کننده‌ی مقدار آب ورودی به سیستم‌ها فرعی دوران هایدرولوژی می‌باشد. از دیتای اندازه‌گیری بارندگی برای موضوعات مختلف در هواشناسی، هایدرولوژی، زراعت، تحقیقات آب و هوا، انرژی آبی و غیره رشته‌ها استفاده می‌گردد (۹، ۳۹). موجودیت دیتاهای بارندگی برای پیش‌بینی‌های مربوط به متیورولوژی، مدیریت منابع آب، زراعتی، توریسم، فعالیت‌های دریانوردی و در اکثر قسمت‌های دیگر امری ضروری است (۱۱). در سال‌های اخیر، واقعات شدید اقلیمی بیش‌تر از اثر گرم شدن جهانی رخ داده است. واقعات شدید اقلیمی، خصوصاً بارندگی شدید و خشک‌سالی شدید می‌تواند باعث حوادث ناگوار گردد (۳۰).

در اکثر برنامه‌ریزی‌های طویل‌المدت ضرور است که تحلیل‌های از وضعیت آینده بارندگی و دوره‌های خشک و تر برای یک منطقه در نظر گرفته شود و به همین دلیل در مدیریت منابع آب و هم‌چنان اکثر از برنامه‌ریزی‌های محیط‌زیستی و اقتصادی موضوع پیش‌بینی خشک‌سالی از اهمیت زیاد برخوردار می‌باشد (۱۷). یکی از روش‌های مناسب کاهش شدت خشک‌سالی در یک ساحه استفاده از آب باران می‌باشد. بارش رسیده به سطح زمین در مسیرهای مختلف جریان می‌یابد و به این اساس از راهای مختلف به جریان‌های آب‌راهه‌ها می‌پیوندد (۶). جمع‌آوری آب باران یک روش خوب و مناسب برای افزایش مقدار آب قابل دست‌رس بوده که ضمن کاهش اثرات ناگوار خشک‌سالی، در نهایت باعث حصول مزایای استفاده‌ی مؤثر از نزولات جوی و جریانات سطحی جهت مصارف مختلف خواهد شد (۱۹). جمع‌آوری آب باران و استفاده از آن هزارها سال قدمت دارد و صحرائشینان در این دوران با صاف کردن سطح تپه‌ها، آب باران‌ها را جمع‌آوری کرده و به نقطه‌ی دیگری برای زراعت منتقل می‌ساختند (۴). توزیع غیر یک‌نواخت زمانی و مکانی بارندگی و حوادث تکراری فصل خشک از جمله مشکل‌سازترین محدودیت‌های هایدرولوژیکی در مناطق خشک و نیمه‌خشک به حساب می‌آید، که باعث کاهش رطوبت خاک از نظر آب در طول فصل رشد، کاهش بالقوه‌ی تولید محصولات را به دنبال دارد (۱). کاهش یا افزایش مقدار بارندگی بالای اکثر پدیده‌های اقلیمی و محیطی مانند جریان، سیلاب، حرارت هوا، رطوبت هوا و هم‌چنان بالای اکثر فعالیت‌های بشری اثر دارد (۱۳). اقلیم‌شناسان طی سال‌های اخیر نشان داده‌اند که رژیم بارندگی در مکان‌های مختلف به اشکال گوناگون متحمل دگرگونی شده است (۲۵). در مطالعات هایدرولوژیکی و متیورولوژیکی اولین قدم دست‌رسی به دیتاهای معتبر است. اکثر دیتا بارندگی

نامکمل می‌باشد که علت‌های مختلف دارد (۳۶). دریافت اوسط بارندگی ناحیه‌یی به حیث ورودی برای مدل‌های هایدرولوژی نیاز است. هنگامی که بر اساس اندازه‌گیری‌های زمینی استوار باشد، دقت آن‌ها به متغیرهای مکانی پروسه‌ی بارندگی و تراکم شبکه‌ی ستیشن‌های بارندگی بسته‌گی دارد (۲۹). بیشترین استفاده از میتورولوژیکی و هایدرولوژیکی ضرورت به دانش در مورد تغییرپذیری زمانی و مکانی و کم‌بود بارندگی دارد، خاصتاً مناطقی که ستیشن‌های بارندگی و یا دیتای بارندگی کم باشد (۳۳). بارندگی نقش خیلی مهم در سایکل هایدرولوژی دارد که عرضه‌ی آب و بحران آب را کنترل می‌کند (۳۷).

مقدار بارندگی در حوزه‌ی آب‌گیری معمولاً از روش انترپولیشن بارندگی نقطه‌یی که در ستیشن‌ها اندازه‌گیری می‌گردد، بدست می‌آید. در کشورهای در حال توسعه و مناطقی که دسترسی به آن‌ها بسیار دشوار است، به طور عموم شبکه‌ی پراکنده‌ی ستیشن، هواشناسی وجود دارد که توزیع مکانی بارندگی در این نوع ساحه نیز بیشتر پراکنده می‌باشد (۲۲). اگر تعداد باران‌سنج‌ها کافی باشد، روش اوسط‌گیری حسابی بهتر به کار می‌رود. اما تا اکنون هیچ سرنخ کمی برای کفایت این باران‌سنج‌ها ارائه نگردیده است. بهترین روش منطقی برای تخمین بارندگی حوزه‌ی آب‌گیر عبارت از روش خطوط همباران (Isohyetal) و روش تیسن پولیگان (Thiessen Polygon) می‌باشد. روش چند تیسن پولیگان نقش خیلی ارزنده در هایدرولوژی و میتورولوژی برای تخمین مقدار بارندگی متوسط در یک ساحه دارد (۲۷). این روش شامل قضاوت شخصی نسبتاً بالا در قسمت انترپولیشن خاصاً، اگر دیتای بارندگی از تنوع زیاد برخوردار باشد (۲۱).

دیدگاه‌های مختلف در باره‌ی سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی مطرح گردیده است که مهم‌ترین آن‌ها، عبارت از دیدگاه نقشه‌یی، دیدگاه پایگاه اطلاعاتی و دیدگاه تحلیل مکانی و دیدگاه‌های دیگری نیز در استفاده از این سیستم‌ها مطرح بوده است (۲۴، ۲۸، ۳۱، ۳۵). نقشه‌های دقیق بارش، حرارت و تبخیر و تعرق برای اکثر برنامه‌های زراعتی، پیش‌بینی آب و هوا، طرح‌های آبیاری و تأمین آب مورد استفاده می‌باشد (۳۲). سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی، به طور عموم به سیستم‌های اطلاعاتی که به موارد خاص تاکید دارند گفته می‌شود. در این سیستم‌ها دیتاها به صورت علایم و نشانه‌ها برای پدیده‌های مختلف در نظر گرفته می‌شود. تعریف‌های گوناگون از سیستم اطلاعات جغرافیایی صورت گرفته، به طور مثال: سیستم اطلاعات جغرافیایی، عبارت از جمع‌آوری، ذخیره، کنترل، اصلاح، تحلیل و نمایش اطلاعات به اساس موقعیت مکانی پدیده‌های روی زمین می‌باشد. سیستم اطلاعات جغرافیایی به روش‌ها و دستورالعمل‌های سنتی یا کمپیوتری که برای ذخیره کردن و

اصلاح اطلاعات باشد، بر می‌گردد. یا به عبارتی، دیگر مجموعه‌ی از دستورالعمل‌های اتومات که دارنده‌ی تکنالوژی پیشرفته و تخصص لازم برای ذخیره، بازیابی، اصلاح و نمایش اطلاعات جغرافیایی باشند. سیستم‌ها اطلاعات جغرافیایی برای جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل تمام اطلاعاتی که به نحوی با موقعیت جغرافیایی در ارتباط هستند، مورد استفاده قرار می‌گیرند. در اواخر دهه‌ی ۱۹۸۰ قابلیت‌های مختلف GIS نیز در راستای مدل‌سازی بارش و جریان مورد توجه اکثر هایدرولوجست‌ها مانند هیل (Hill)، وایت (White)، و افراد دیگر قرار گرفت. در اوایل ۱۹۹۰ استفاده از این روش‌ها در مدل‌سازی هایدرولوژیکی رو به توسعه نهاده است. امروز اکثر محققان مانند مدمنت (Maidment)، بلودگیت (Blodgett)، بات لان (Batelaan)، بووایر (Bouvier)، بی آن (Bain) به کمک سیستم اطلاعات جغرافیایی در تهیه‌ی دیتاهای مورد نیاز جهت مدل‌های هایدرولوژیکی گام‌های مؤثری برداشته‌اند. در این راستا به دلیل توان‌مندی و برخورداری از قابلیت گرافیکی توام با تحلیل فضایی الگوریتم‌های GIS، هم‌واره می‌تواند مدل نقشه‌های همباران را با روش انترپولیشن برای دریافت بارش‌های ناحیه‌یی تهیه کرد. منحنی نقشه‌های همباران برای اولین بار در سال ۱۹۱۷ توسط رید و کینسر (Reed & Kincer) جهت محاسبه‌ی اوسط بارندگی در مناطق فاقد ستیشن بارندگی استفاده گردید. کاربرد مؤلفه‌های این روش، بعدها جهت تهیه مدل‌های شبیه‌سازی بارندگی و جریان مورد تأیید اکثر محققین و هایدرولوجست قرار گرفت (۱۵).

روش تحقیق

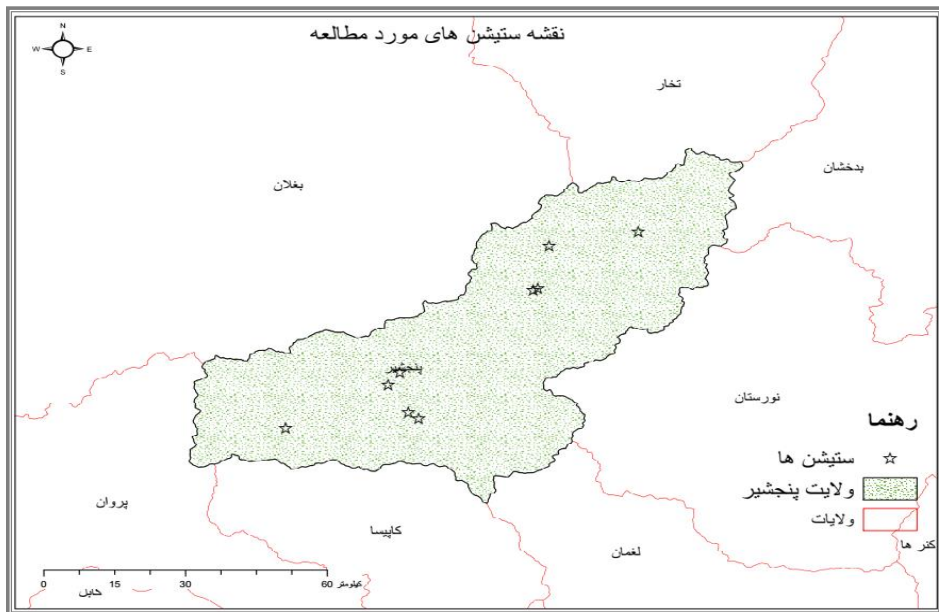
برای محاسبه‌ی اوسط بارندگی ولایت پنجشیر از ارقام متوسط سالانه‌ی ستیشن‌های درج جدول ۱ استفاده گردیده است. به منظور روشن ساختن موضوع در این ستیشن‌ها با استفاده از روش احصایوی اوسط‌گیری حسابی اوسط مقدار بارندگی ماه‌هانه به اوسط سالانه تبدیل گردیده است. بعد اوسط بارندگی سالانه‌ی ستیشن‌های یاد شده را به روش‌های خطوط همباران و روش تیسن پولیکان به کمک سیستم اطلاعات جغرافیایی به سطح ولایت پنجشیر دریافت گردیده است. نظر به ضرورت و هدف هر شخص می‌تواند از GIS و اطلاعات آن بهره‌مند گردد. در بعضی کشورها از GIS در پایگاه‌های اطلاعات ثبت و اسناد و املاک، محیط زیست، نقشه‌های توپوگرافی، شهرسازی، زمین‌شناسی، مدیریت جنگلات، مباحث حقوقی و کادستر، موقعیت‌یابی نقاط شبکه‌های مخابراتی، مدیریت بحران، معماری ساختمان‌ها و موارد دیگر استفاده می‌گردد. در تحقیق حاضر به کمک نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی Geographic information system برای تهیه‌ی نقشه‌ی

ولایت پنجشیر، نقشه‌ی موقعیت ستیشن‌ها و دریافت مقدار بارندگی متوسط در ولایت پنجشیر به روش‌های خطوط همباران و تیسن پولیگان استفاده گردیده است.

جدول ۱: مقدار بارندگی متوسط سالانه ولایت پنجشیر (۲۰).

شماره	نوع ستیشن	نام ستیشن	عرض البلد	طول البلد	ارتفاع	متوسط سالانه
۱	ستیشن هایدرولوژیکی	اومرز- AHS	۳۵,۳۷۵۸۲	۶۹,۶۴۰۸۵۳	۲۰۴۲	۴۱۶,۷۴
۲	ستیشن هایدرولوژیکی	نزدیک خاواک- AHS	۳۵,۵۶۷۹۶۹	۶۹,۹۰۳۹۰۸	۲۴۰۷	۲۷۹,۶۹
۳	ستیشن هایدرولوژیکی	پریان - SSS	۳۵,۶۹۸۲۵	۷۰,۰۹۵۰۵۸	۲۹۲۹	۴۱۷,۳
۴	ستیشن هایدرولوژیکی	دره هزاره - SSS	۳۵,۲۶۹۲۳۱	۶۹,۶۷۶۷۱۴	۲۳۴۶	۶۶۳,۱
۵	ستیشن هایدرولوژیکی	دشتک - AWS	۳۵,۲۴۷۴۸۳	۶۹,۴۲۳۵۳۳	۱۷۸۷	۵۶۴
۶	ستیشن هایدرولوژیکی	کرمان - AHS	۳۵,۲۸۳۵۵۳	۶۹,۶۵۶۹۲۸	۲۲۳۲	۳۳۷,۰۶
۷	ستیشن هایدرولوژیکی	دوآب - AHS	۳۵,۳۴۸۲۹۷	۶۹,۶۱۸۷۷۲	۲۰۵۹	۴۲۲,۷۳
۸	ستیشن هایدرولوژیکی	خاواک - AHS	۳۵,۵۶۴۸۱۱	۶۹,۸۹۴۹۴۲	۲۴۰۵	۲۵۷,۲۹
۹	ستیشن هایدرولوژیکی	کوتل خاواک - SSS	۳۵,۶۶۵۲۰۸	۶۹,۹۲۵۲۰۶	۳۱۰۹	۱۹۷۸,۵۵

۵۸۱,۸۲۸۸۹

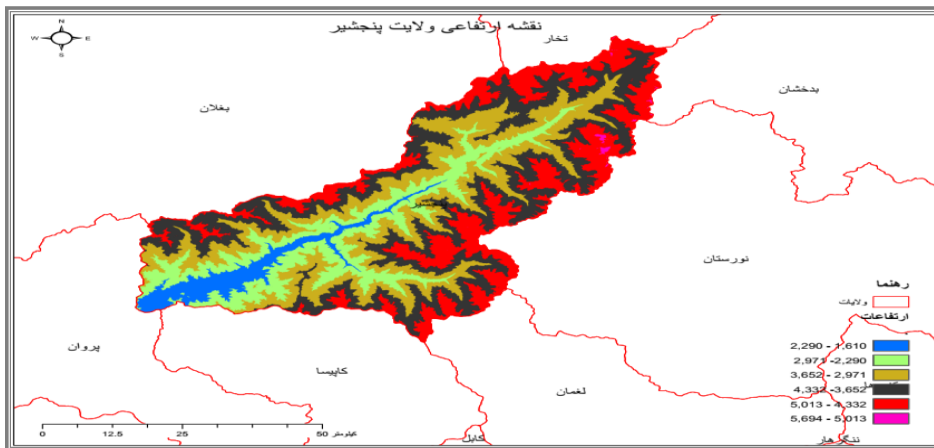
شکل ۱: نقشه‌ی ستیشن‌های مورد مطالعه در ولایت پنجشیر

ساحه‌ی مطالعه

ولایت پنجشیر در شرق افغانستان موقعیت دارد و ۳۷۷۱,۶ کیلومتر مربع مساحت را احتوا می‌کند که از سطح بحر ۲۲۱۷ متر ارتفاع دارد. نقاط مرتفع آن تا ۶۰۰۰ هزار متر از سطح بحر می‌رسد. عرض البلد ۳۵,۰۸ و ۳۵,۰۹ درجه شمالی و طول البلد ۶۹,۲۷ و ۷۰,۳۰ درجه‌ی شرقی را دارا می‌باشد. این ولایت از جانب شمال با ولایات تخار و بغلان، از طرف جنوب با ولایات لغمان و کاپیسا، از شرق با ولایات بدخشان و نورستان و از سوی غرب با ولایات بغلان و پروان محدوداست (شکل ۲).

ولایت پنجشیر عموماً چهار نوع اقلیم قابل توجه است که عبارت است از:

- اقلیم منطقه ستیپ که در بین ارتفاعات ۱۰۰۰-۲۵۰۰ متر قرار دارد.
- اقلیم مونسونی که ساحاتی کوچک را در پنجشیر احتوا می‌کند.
- اقلیم منطقه الپین تندرا که بین ارتفاعات ۲۵۰۰ - ۳۰۰۰ متر می‌باشد.
- اقلیم کوهستانی و نقاط مرتفع که بالاتر از ۳۰۰۰ متر قرار دارند (۱۸).

شکل ۲: موقعیت جغرافیایی ولایت پنجشیر (محقق).

یافته‌های تحقیق

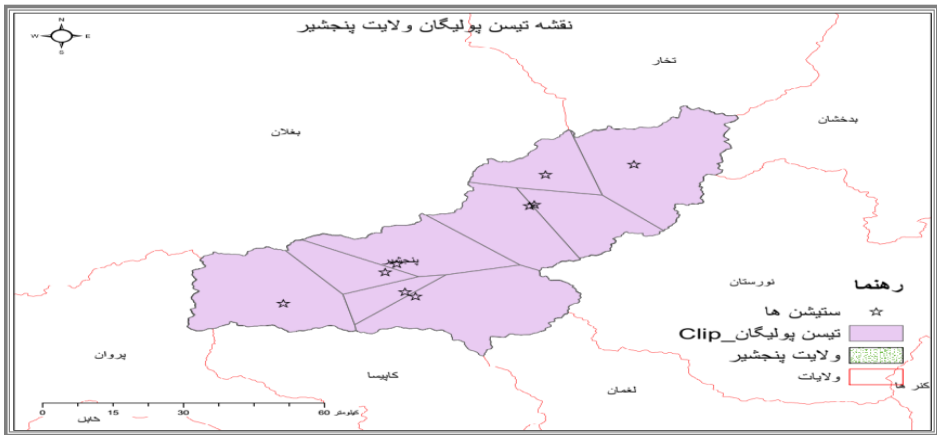
در اکثر مطالعات به دلیل نبود پوشش کافی سته‌شن‌های اندازه‌گیری نقطه‌ی بارندگی، دریافت بارندگی منطقه‌ی یا تخمین بارندگی در مناطق مابین سته‌شن‌ها امر ضروری می‌باشد. برای این منظور روش‌های مختلف وجود دارد (۵). دیتاهای گرفته شده از سته‌شن‌های بارندگی نشان‌گر مقدار و شدت بارش در نقاط اندازه‌گیری است. از آن‌جای که بارندگی در سطوح وسیع با مقدار و شدت یک‌سان نمی‌بارد، لذا برای تبدیل دیتاهای نقطه‌ی بارندگی به اوسط منطقه‌ی، ضرورت به روش‌های احصایوی است. به طور عموم سه روش اصلی برای اوسط‌گیری دیتاهای نقطه‌ی موجود بوده که

عبارت از روش اوسط‌گیری ریاضیکی، روش چندضلعی تیسن و روش خطوط همباران می‌باشد (۸). روش تیسن پولیگان در صورتی که ستیشن‌ها به صورت یک‌نواخت توزیع نشوند، از این روش استفاده می‌گردد. در این روش ستیشن‌ها را با خط به هم وصل کرده و سپس با ترسیم عمودی منصف‌ها مساحت هر جز بدست می‌آید (شکل ۳). فورمل روش تیسن پولیگان عبارتند از:

$$\bar{P} = \frac{1}{A} \sum_{i=1}^N A_i P_i \dots\dots\dots ۱$$

که در آن P اوسط بارندگی، P_i بارندگی نقطه‌یی، A_i مساحت جزی و A مساحت کلی می‌باشد. روش خطوط همباران، این روش دقیق‌تر از اکثر روش‌ها بوده و به صورت خطوط منحنی که هر یک دارای بارندگی یک‌سان می‌باشند، رسم می‌شود. این روش برای مناطق کوهستانی مناسب می‌باشد (شکل ۷) (عطاری).

$$\bar{P} = \frac{1}{A} \sum_{i=1}^N A_i P_i \dots\dots\dots ۲$$

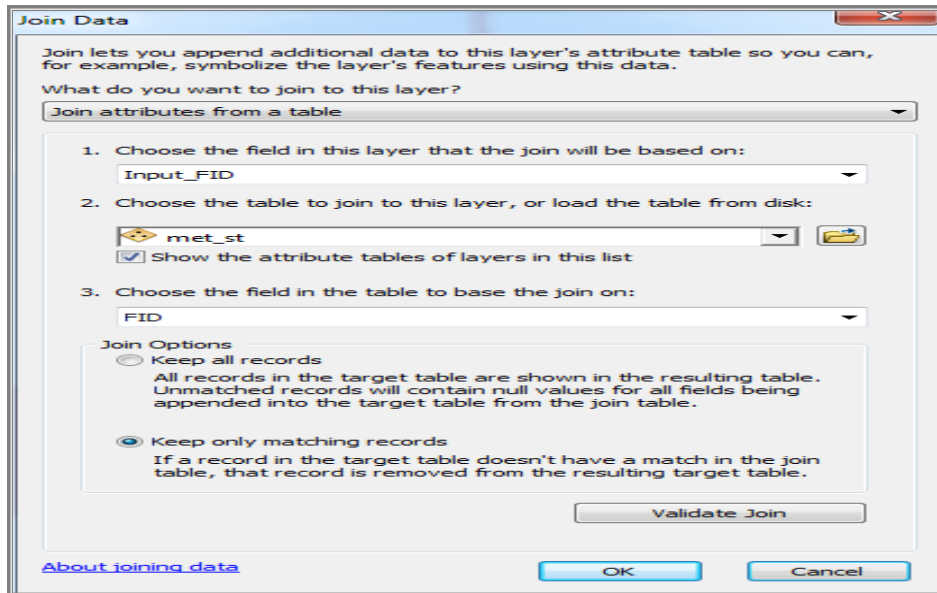

شکل ۳: نقشه‌ی تیسن پولیگان ولایت پنجشیر

شکل ۳، نقشه‌ی تیسن پولیگان ولایت پنجشیر می‌باشد. طوری که دیده می‌شود در هر پولیگان به تعداد یک ستیشن موقعیت دارد که هر ستیشن دارای مساحت جزئی خود می‌باشد. برای این که مقدار بارندگی متوسط را در ولایت پنجشیر محاسبه نماییم، مراحل ذیل ضرورت می‌باشد:

- Arc toolbox – Analysis tools- Proximity- Create Thiessen Polygon.
- Arc toolbox – Analysis tools- Extract- Clip
- Arc toolbox – Analysis tools- Overly- Intersect

بعد از مرحله ی Intersect-Clip مرحله‌ی ربط دادن دیتای بارندگی با مساحت‌های جزئی آن می‌باشد که از طریق Join صورت می‌گیرد مطابق (شکل ۴).

شکل ۴: روش یک‌جاساختن دیتای ستیش‌ها و مساحت‌های آن

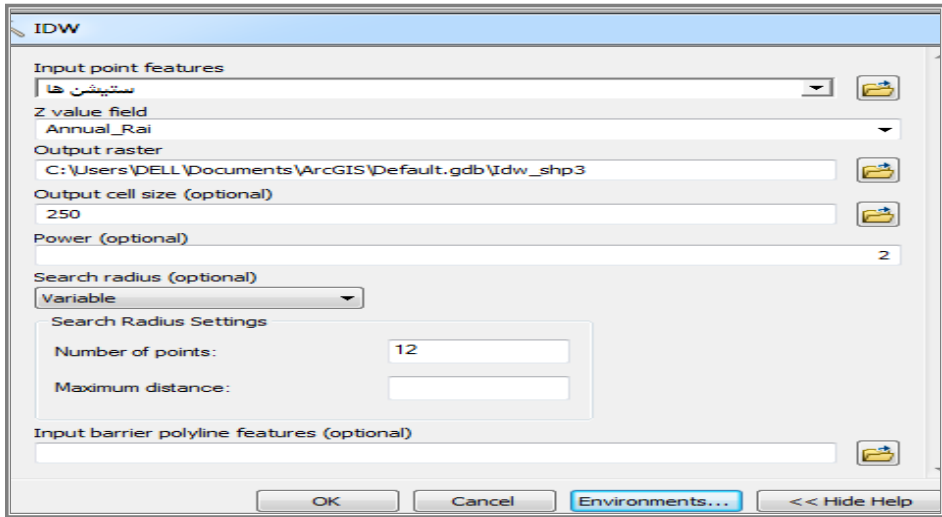
بعد از مرحله‌ی Join مطابق فورمل ۱ مقدار بارندگی متوسط محاسبه می‌گردد که خلاصه‌ی محاسبه‌ی بارندگی متوسط ولایت پنجشیر درج جدول ۲ می‌باشد.

جدول ۲: محاسبه‌ی مقدار بارندگی متوسط ولایت پنجشیر به روش تیسن پولیگان.

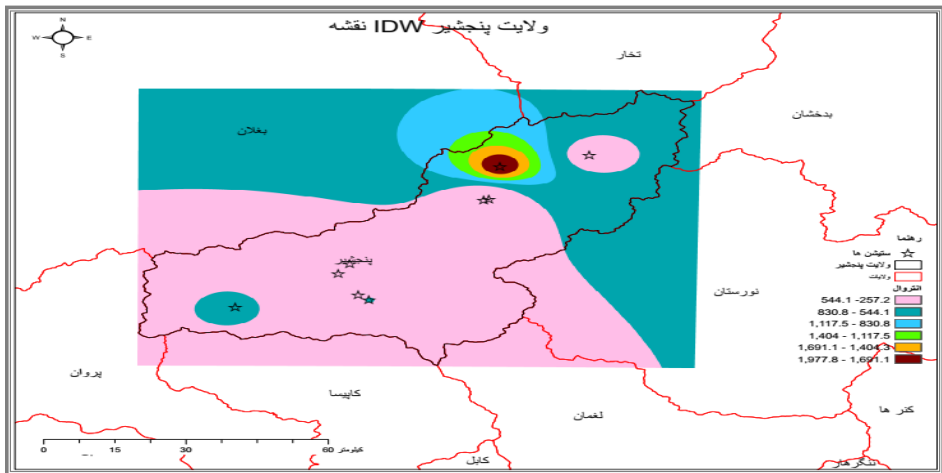
شماره	نوع ستیشن	ID	نام ستیشن	عرض البلد	طول البلد	ارتفاع	ولسوالی	حوزه فرعی	بارندگی سالانه	اوسط وزنی	اوس بارندگی
۱	ستیشن هایدرولوژیکی	AHS-KRB-020	دوآب	۳۵.۳۴۸۲۹۷	۶۹.۶۱۸۷۷۲	۲۰۵۹	دره	پنجشیر بالایی	۴۲۲.۷۳	۲	۸.۴۵۴۶
۲	ستیشن هایدرولوژیکی	AHS-KRB-021	کرمان	۳۵.۲۸۳۵۵۳	۶۹.۶۵۶۹۲۸	۲۲۳۲	دره	پنجشیر بالایی	۳۳۷.۰۶		
۳	ستیشن هایدرولوژیکی	AHS-KRB-022	اومرز	۳۵.۳۷۵۸۲۵	۶۹.۶۴۰۸۵۳	۲۰۴۲	خنج حصه اول	پنجشیر بالایی	۴۱۶.۷۴	۲۱	۸۷.۵۱۵۴
۴	ستیشن هایدرولوژیکی	AHS-KRB-024	نزدیک خاواک	۳۵.۵۶۷۹۶۹	۶۹.۹۰۳۹۰۸	۲۴۰۷	پریان	پنجشیر بالایی	۲۷۹.۶۹	۱۴	۳۹.۱۵۶۶
۵	ستیشن هایدرولوژیکی	AHS-KRB-023	خاواک	۳۵.۵۶۴۸۱۱	۶۹.۸۹۴۹۴۲	۲۴۰۵	پریان	پنجشیر بالایی	۲۵۷.۲۹	۱۸	۴۶.۳۱۲۲
۶	ستیشن هایدرولوژیکی	AWS-KRB-007	دشتک	۳۵.۲۴۷۴۸۳	۶۹.۴۳۵۳۳	۱۷۸۷	انابه	پنجشیر بالایی	۵۶۴.۰۰		
۷	ستیشن سروی پرف	SSS-KRB-003	پریان	۳۵.۶۹۸۲۵	۷۰.۰۹۵۰۵۸	۲۹۲۹	پریان	پنجشیر بالایی	۴۱۷.۳۰	۳۲	۱۳۳.۵۳۶
۸	ستیشن سروی پرف	SSS-KRB-004	کوتل خاواک	۳۵.۶۶۵۲۰۸	۶۹.۹۲۵۲۰۶	۳۱۰۹	پریان	پنجشیر بالایی	۱۹۷۸.۵۵	۱۳	۲۵۷.۲۱۱۵
۹	ستیشن سروی پرف	SSS-KRB-005	دره هزاره	۳۵.۲۶۹۲۳۱	۶۹.۶۶۷۱۴	۲۳۴۶	دره	پنجشیر بالایی	۵۶۳.۱۰		

روش دوم عبارت از روش خطوط همباران می باشد. بعد از این که دیتای بارندگی و شیپ فایل ولایت به صفحه Arcmap اضافه شد، بعد به خاطر محاسبه ی مقدار بارندگی متوسط به روش خطوط همباران مراحل ذیل ضرورت می باشد:

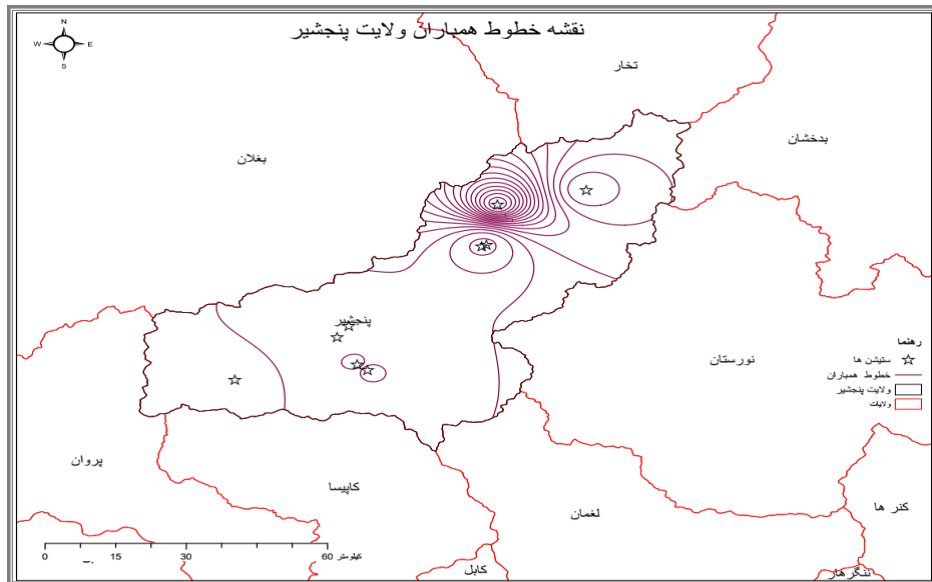
- Arc toolbox- Spatial Analysis Tools- Interpolation- IDW
 - Arc toolbox- Spatial Analysis Tools- Zonal- Zonal Statistic as Table.
- زمانی که مرحله ی فوق اجرا گردید، مطابق شکل ۵ و ۶ مقدار بارندگی متوسط ولایت پنجشیر مطابق (جدول ۳) محاسبه می گردد.

شکل ۵: روش تهیه ی نقشه ی خطوط همباران

شکل ۶: توزیع بارندگی نقطه یی به سطح ولایت

شکل ۷: نقشه‌ی خطوط همباران ولایت پنجشیر

جدول ۳. محاسبه‌ی بارندگی متوسط ولایت پنجشیر به روش خطوط همباران

ID ولایت	تعداد	مساحت	اصغری	اعظمی	دامنه	اوسط	ستندرد معیاری	مجموعه
۸	۵۹۶۷۵	۳۷۲۹۶۸۷۵۰۰	۲۵۷.۲۹۳۸	۱۹۷۷.۸۶	۱۷۲۰.۵۶۶	۵۷۱.۶۸۹۸	۲۲۷.۲۳۰۶	۳۴۱۱۵۵۹۱

مناقشه

والنت پیتر در مقاله‌ی تحت عنوان (Calculating Areal Rainfall Using a More Efficient IDW Interpolation Algorithm) تحریر داشته که از دیتای اندازه‌گیری بارندگی برای موضوعات مختلف در هواشناسی، هایدرولوژی، زراعت، تحقیقات آب و هوا، انرژی آبی و غیره رشته‌ها استفاده می‌گردد (۳۹). هم‌چنان منوجهر فرج‌زاده در مقاله‌ی تحت عنوان (مروری بر روش‌های پیش‌بینی و برآورد بارش از طریق داده‌های سنجش از دور) نوشته که موجودیت دیتاهای بارندگی برای پیش‌بینی‌های مربوط به متیورولوژی، مدیریت منابع آب زراعتی، توریسم، فعالیت‌های دریانوردی و در اکثر قسمت‌های دیگر امری ضروری است (۱۱).

توزیع غیر یک‌نواخت زمانی و مکانی بارندگی و حوادث تکراری فصل خشک از جمله مشکل‌سازترین محدودیت‌های هایدرولوژیکی در مناطق خشک و نیمه‌خشک به حساب می‌آید که باعث کاهش رطوبت خاک از نظر آب در طول فصل رشد، کاهش بالقوه‌ی تولید محصولات را به

دنبال دارد (۱). بیشترین استفاده‌ی میتورولوژیکی و هایدرولوژیکی ضرورت به دانش در مورد تغییرپذیری زمانی و مکانی و کم‌بود بارندگی دارد، خاصاً مناطقی که ستیشن‌های بارندگی و یا دیتای بارندگی کم باشد (۳۳).

مقدار بارندگی در حوزه‌ی آب‌گیری معمولاً از روش انترپولیشن بارندگی نقطه‌یی که در ستیشن‌های اندازه‌گیری می‌گردد، بدست می‌آید. در کشورهای در حال توسعه و مناطقی که دسترسی به آن‌ها بسیار دشوار است، به طور عموم شبکه‌ی پراکنده‌ی ستیشن‌های هواشناسی وجود دارد که توزیع مکانی بارندگی در این نوع ساحه نیز بیشتر پراکنده می‌باشد (۲۲).

اگر تعداد باران‌سنج‌ها کافی باشد، روش اوسط‌گیری حسابی بهتر به کار می‌رود. اما تا اکنون هیچ سرنخ کمی برای کفایت این باران‌سنج‌ها ارائه نگردیده است، بهترین روش منطقی برای تخمین بارندگی حوزه‌ی آب‌گیر عبارت از روش خطوط همباران (Isohyetal) و روش تیسن پولیگان می‌باشد. روش چند ضلعی‌های پولیگان نقش خیلی ارزنده در هایدرولوژی و میتورولوژی برای تخمین مقدار بارندگی متوسط در یک ساحه دارد (۲۷). این روش شامل قضاوت شخصی نسبتاً بالا در قسمت انترپولیشن خاصاً، اگر دیتای بارندگی از تنوع زیاد برخوردار باشد (۲۱).

در اواخر دهه‌ی ۱۹۸۰ قابلیت‌های مختلف GIS نیز در راستای مدل‌سازی بارش و جریان مورد توجه اکثر هایدرولوجست‌ها مانند هیل (Hill)، وایت (White)، و افراد دیگر قرار گرفت. در این راستا به دلیل توانمندی و برخورداری از قابلیت گرافیکی توأم با تحلیل فضایی الگوریتم‌های GIS، هم‌واره می‌تواند مدل نقشه‌های همباران را با روش انترپولیشن برای دریافت بارندگی ناحیه‌یی تهیه کرد. منحنی نقشه‌های همباران برای اولین بار در سال ۱۹۱۷ توسط رید و کینسر (Reed & Kincer) جهت محاسبه‌ی اوسط بارندگی در مناطق فاقد ستیشن بارندگی استفاده گردید. کاربرد مؤلفه‌های این روش، بعدها جهت تهیه‌ی مدل‌های شبیه‌سازی بارندگی و جریان مورد تأیید اکثر محققین و هایدرولوجست قرار گرفت (۱۵).

در این مقاله نیز با در نظرداشت مروری بر آثار گذشته دریافت اوسط بارندگی ولایت پنجشیر به اساس دیتای بارندگی در چندین ستیشن به روش‌های تیسن پولیگان و خطوط همباران به کمک سیستم اطلاعات جغرافیایی صورت گرفته است. از مروری بر آثار گذشته دریافت گردید که محاسبه‌ی اوسط مقدار بارندگی به اساس این روش‌ها متفاوت می‌باشد، ولی در ولایت پنجشیر با تطبیق این دو روش دریافت گردید که اوسط مقدار بارندگی ولایت پنجشیر متفاوت نبوده و هر دو عین مقدار بارندگی متوسط سالانه را نشان می‌دهد.

نتیجه‌گیری

باران و برف از جمله عمده‌ترین نوع نزولات جوی يك محل بوده و در مجموع، مقدار بارندگی با عوامل مختلف مانند عامل صعود، کاهش حرارت، موجودیت ابرها، هسته‌های تراکم و منبع رطوبت، بسته‌گی دارد. در هایدرولوژی و سایر رشته‌های مرتبط با آب، باران یکی از مهم‌ترین متغیرهای تعیین‌کننده‌ی مقدار آب ورودی به سیستم‌های فرعی دوران هایدرولوژی می‌باشد.

از دیتای اندازه‌گیری بارندگی برای موضوعات مختلف در هواشناسی، هایدرولوژی، زراعت، تحقیقات آب و هوا، انرژی آبی و غیره رشته‌ها استفاده می‌گردد. موجودیت دیتاهای بارندگی برای پیش‌بینی‌های مربوط به میتورولوژی، مدیریت منابع آب، زراعت، توریسم، فعالیت‌های دریانوردی و در اکثر قسمت‌های دیگر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در سال‌های اخیر، واقعات شدید اقلیمی بیشتر از اثر گرم شدن جهانی رخ داده است. واقعات شدید اقلیمی، خاصتاً بارندگی شدید و خشک‌سالی شدید می‌تواند باعث حوادث ناگوار گردد در یک منطقه گردد. بیشترین استفاده از میتورولوژیکی و هایدرولوژیکی ضرورت به دانش در مورد تغییرپذیری زمانی و مکانی و کم‌بود بارندگی دارد، خاصتاً مناطقی که ستیشن‌های بارندگی و یا دیتای بارندگی کم باشد.

مقدار بارندگی در حوزه‌ی آب‌گیری معمولاً از روش انترپولیشن بارندگی نقطه‌یی که در ستیشن‌های اندازه‌گیری می‌گردد، بدست می‌آید. در کشورهای در حال توسعه و مناطقی که دسترسی به آن‌ها بسیار دشوار است، به طور عموم شبکه‌ی پراکنده‌ی ستیشن، هواشناسی وجود دارد که توزیع مکانی بارندگی در این نوع ساحه نیز بیشتر پراکنده می‌باشد. اگر تعداد باران‌سنج‌ها کافی باشد، روش اوسط‌گیری حسابی بهتر به کار می‌رود. اما تا اکنون هیچ سرنخ کمی برای کفایت این باران‌سنج‌ها ارائه نگردیده است، بهترین روش منطقی برای تخمین بارندگی حوزه‌ی آب‌گیر عبارت از روش خطوط همباران و روش تیسن پولیگان می‌باشد.

روش چند ضلعی‌های پولیگان نقش خیلی ارزنده در هایدرولوژی و میتورولوژی برای تخمین مقدار بارندگی متوسط در یک ساحه دارد. این روش شامل قضاوت شخصی نسبتاً بالا در قسمت انترپولیشن خاصتاً، اگر دیتای بارندگی از تنوع زیاد برخوردار باشد. در اواخر دهه‌ی ۱۹۸۰ قابلیت‌های مختلف GIS نیز در راستای مدل‌سازی بارش و جریان مورد توجه اکثر هایدرولوژیست‌ها قرار گرفت.

در اوایل ۱۹۹۰ استفاده از این روش‌ها در مدل‌سازی هایدرولوژیکی رو به توسعه نهاده است. امروز اکثر محققان به کمک سیستم اطلاعات جغرافیایی در تهیه دیتاهای مورد نیاز جهت مدل‌های هایدرولوژیکی گام‌های مؤثری برداشته‌اند. در این راستا به دلیل توان‌مندی و برخورداری از قابلیت گرافیکی توأم با تحلیل فضایی الگوریتم‌های GIS، هم‌واره می‌تواند مدل نقشه‌های همباران را با روش انترپولیشن برای دریافت بارش‌های ناحیه‌یی تهیه کرد.

منحنی نقشه‌های همباران برای اولین بار در سال ۱۹۱۷ توسط رید و کینسر جهت محاسبه‌ی اوسط بارندگی در مناطق فاقد ستیشن بارندگی استفاده گردید. کاربرد مؤلفه‌های این روش، بعدها جهت تهیه‌ی مدل‌های شبیه‌سازی بارندگی و جریان مورد تأیید اکثر محققین و هایدرولوژیست قرار گرفت. مقدار بارندگی متوسط سالانه‌ی ولایت پنجشیر که به روش‌های تیسن پولیگان و خطوط همباران به کمک نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی صورت گرفت، نظر به دیتای موجود مقدار بارندگی متوسط سالانه را در این ولایت به طور متوسط به اندازه ۵۷۲ ملی متر در سال نشان می‌دهد.

منابع

- (۱) اکبرپور، ابوالفضل و همکاران. مقایسه‌ی روش‌های مکان‌یابی مناطق مستعد جمع‌آوری باران به کمک سیستم پشتیبانی تصمیم (DSS) مبتنی بر GIS. فصلنامه جغرافیا و توسعه. ۱۳۹۴؛ شماره ۳۹، ص ۱۴۸.
- (۲) انصاری، سلطان محمد. ولایت پنجشیر، پنجشیر از دیدگاه مؤرخین. انتشارات سعید. ۱۳۹۵، ص ۱۸۳.
- (۳) بهبهانی، محمود رضا. هیدرولوژی آب‌های سطحی. تهران: ۱۳۸۸، صص ۶۳-۶۴.
- (۴) پارسایی، لطف‌ا، پارسامهر، محمد رضا و شاهینی، غلام‌رضا. جمع‌آوری آب باران در استان گلستان، چالش‌ها راه‌کارها. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان. ۱۳۹۸، ص ۱.
- (۵) جهانی، سمانه و دلبری، معصومه. ارزیابی و برآورد بیش‌ترین بارش ۲۴ ساعته در استان گلستان. مجله‌ی مهندسی آب. ۱۳۸۷، ص ۱۴.
- (۶) دانش، علی اصغرموحد. هیدرولوژی آبهای ایران. تهران: ۱۳۹۲، ص ۴۰.
- (۷) صافی، عبدالغیاث. دمتیورولوژی مبادی، کابل پوهنتون. کابل: ۱۳۹۰، صص ۱۳-۳۰.
- (۸) صفوی، حمید رضا. هیدرولوژی مهندسی. دانشگاه صنعتی اصفهان. ایران: ۱۳۹۲، صص ۵۲-۵۴.
- (۹) عطاری، محمد. هیدرولوژی. مشهد: ۱۳۹۴، صص ۵۹-۶۰.
- (۱۰) علیم، عبدالخبیر. اساسات هایدرولوژی. انتشارات رسالت. کابل: ۱۳۹۲، ص ۷۸.
- (۱۱) فرج‌زاده، منوچهر، عزیزی، علی و سلیمانی، حسین. مروری بر روش‌های پیش‌بینی و برآورد بارش از طریق داده‌های سنجش از دور. ۱۳۹۵؛ شماره ۸۷ (۲۲)، ص ۲.
- (۱۲) فروزنده، فایزه. هیدرولوژی کاربردی. مرکز نشر دانشگاهی. ایران: ۱۳۸۷، ص ۸۶.
- (۱۳) گندم‌کار، امیر و الحسینی، احمد خادم. بررسی روند تغییرات بارش در زابل. دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد. ۱۳۸۸، ص ۱.
- (۱۴) محمدی، حسین. آب و هواشناسی مناطق خشک. انتشارات دانشگاه تهران. ۱۳۹۰، ص ۷۱.
- (۱۵) نژاد، علی‌سوری. برآورد حجم رواناب حوضه آب‌خیز رودخانه کشکان با استفاده از GIS. پژوهش‌های جغرافیایی. ۱۳۸۱؛ شماره ۴۳، صص ۵۸-۵۹.
- (۱۶) نصیرآبادی، اسماعیل. اهمیت شناخت ابرها و نقش آن در علم جغرافیا. مشهد: ۱۳۹۷-۱۳۹۸، صص ۲۶-۲۷.
- (۱۷) نوحه‌گر، احمدو همکاران. ارزیابی خشک‌سالی و تأثیر آن بر منابع آب سطحی و زیر زمینی "مطالعه موردی حوزه آب‌خیز رودخانه میناب. پژوهش‌های دانش زمین. ۱۳۹۵؛ شماره ۲۷، ص ۲۸.
- (۱۸) نوری، حبیب‌الله. بررسی اوضاع فزیکي ولایت پنجشیر، پنجشیر از دیدگاه مورخین. انتشارات سعید. ۱۳۹۵، ص ۲۳۱.
- (۱۹) نوری، زهرا و چاهوکی زارع، محمد علی. استفاده بهینه از آب باران راه‌کاری برای مقابله با کم‌آبی در مناطق خشک و نیمه خشک. نشریه آب و توسعه پایدار. ۱۳۹۷؛ شماره ۱، ص ۱۱۶.
- (۲۰) وزارت انرژی و آب. ریاست عمومی منابع آب. دیتاهای بارندگی ستیشن‌ها بین سال‌های مختلف.

- (22) Bigiarini, Mauricio Zambrano, Nauditt, Alexandra, Birkel, Christain, Verbist, Koen and Ribbe, Lars. Temporal and Spatial Evaluation of Satellite based Rainfall Estimates Across the Complex Topographical and Climate Gradients of Chile. *Hydrology and Earth System Sciences*. 2017, P.1296.
- (23) Dulal, K.N, and Baral, Sanjeeb, Engineering Hydrology, APEX Education Academy (AEA). 2012, P.20.
- (24) Esri. What is GIS? Copyright ©. 2001–2004 ESRI, P.2.
- (25) Flavio R. B. Victoria, Luis S. Pereira. Is the rainfall regime changing in the Western region of Santa Catarina State, South Brazil? *Proc. Inter-Regional Conference Envirowater, Ouagadougou, Burkina Faso*. 2002, pp. 66-73.
- (26) Gibbs, W. J. & Maher, J. V. Rainfall deciles as drought indicators. *Bulletin No. 48. bureau of meteorology, Melbourne*. 1967, P.97.
- (27) Han, D and Bray, M. Automated Thiessen Polygon Generation. *Water Resources Research*. 2006; Vol 42, P. 1.
- (28) Huisman, Otto and Rolf A, De By. *Principle of Geographic Information System. An Introductory Textbook*. ITC, Enschede, The Netherlands. 2009, P. 32.
- (29) Lebel, T, Bastin, G, Obled, C and Creutin, J.D. On the Accuracy of Areal Rainfall Estimation: A Case Study. 1987; Volume 23, No 11, P. 2123.
- (30) Liu, Min, Shen, Yanjun, Yongqin, Qi, Wang, Yanfang and Geng Xinxin. *hanges in Precipitation and Drought Extremes over the Past Half Century in China*. MDPI. 2019, P. 1.
- (31) Maguire, D.J. An Overview and Definition of GIS. 1991, pp. 9-14.
- (32) Mmbando, Godfrey A and Kleyer, Michail. *Mapping Precipitation, Temperature, and Evapotranspiration in Mkomazi River Basin. Tanzania*. MDPI. 2018, P. 1.
- (33) Olawoyin, Rachel and Acheampong, Peter Kwabenah. Objective Assessment of the Thiessen Polygon Method for Estimating Areal Rainfall Depth in the River Volta Catchment in Ghana. *Ghana Journal of Geography*. 2017; Vol 9, P. 152.
- (34) Raghunath. H. M, *Hydrology (Principle, Analysis and Design, new age international limited, Publishers*. 2014, P. 40.
- (35) Raju, P.L.N. *Fundamentals of Geographical Information System*. Indian Institute of RS. Dehra Dun. 2005, pp. 110-114.
- (36) Sattari, Mohammad Taghi, Joudi, Ali Rezazadeh and Kusiak, Andres. Assessment of Dierent Methods for Estimation of Missing Data in Precipitation Studies. *Hydrology Research*. 2016, P. 1.
- (37) Taesombat, Wisuwat and Sriwongsitanon, Nutchant. *Areal Rainfall Estimation Using Spatial Interpolation Techniques*. Kasesart University, Bangkok. 2009, P. 268.
- (38) Trenberth, K.E.; Smith, L.; Qian, T.T.; Dai, A.; Fasullo, J. Estimates of the Global Water Budget and Its Annual Cycle Using Observational and Model Data. *J. Hydrometeorol*. 2007; 8, pp. 758–769.
- (39) Valent, Peter and Vyleta, Roman. Calculating Areal Rainfall Using a More Efficient IDW Interpolation Algorithm. *IJOER*. 2015; Vol-1. Issue7, P. 9.